

گزارش

رژیم صهیونیستی روز گذشته همچنان که انتظار می‌رفت با حمله به ضاحیه جنوبی بیروت، ماهیت تجاوزکارانه خود را به نمایش گذاشت. این رژیم پس از اینکه هفته گذشته با هشدار جمهوری اسلامی ایران و با فشار واشنگتن، حمله در دستور کار خود به بیروت را متوقف کرده بود بار دیگر اثبات کرد که به هیچ تعهدی پایبند نیست و تنها تهدید برای ثبات منطقه به شمار می‌رود.

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی که اخیراً تهدید کرده بود ضاحیه جنوبی بیروت را بمباران خواهند کرد، روز گذشته در موضعی مداخله جویانه ادعا کرد: «اجازه نخواهیم داد حزب‌الله خاک ما را هدف قرار دهد و بر این اساس عمل خواهیم کرد.»

نتانیاهو و کانسس وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در بیانیه‌ای مشترک و اظهاراتی جنگ افزروانه مدعی شدند:

«ما در پاسخ به حمله حزب‌الله به اسرائیل، ضاحیه جنوبی بیروت را هدف قرار دادیم.» در این راستا، سخنگوی ارتش اشغالگر عصر دیروز گفت: «ارتش اسرائیل لحظاتی پیش حمله هوایی به ضاحیه جنوبی بیروت انجام داد.» ارتش اسرائیل مدعی شد «ما زیرساخت‌های حزب‌الله را در ضاحیه جنوبی بیروت هدف قرار دادیم.»

از طرفی دیگر، در اسرائیل محافل نزدیک به بنیامین نتانیاهو فاش کردند که برخی وزیران کابینه برای گسترش جنگ در لبنان به او فشار آورده‌اند.

در همین چارچوب، ایال زمریر، رئیس ستاد ارتش اسرائیل به وزیران کابینه اعلام کرده‌است که تصمیم درباره مسیر

مرحله آینده بر عهده رهبری سیاسی است، اما ارتش آمادگی کامل دارد در صورت صدور دستور، دامنه عملیات

نظامی در لبنان را گسترش دهد.

این در حالی است که رسانه‌های عبری گزارش دادند: اتاق عملیاتی که ارتش در ضاحیه جنوبی بیروت هدف قرار داد، خالی بود.

خبرگزاری لبنان در این باره گزارش داد: حمله هوایی اسرائیل به دو آپارتمان در دو ساختمان در تحویطه الغدیر در ضاحیه جنوبی بیروت، به کشته شدن دو نفر و زخمی شدن ۱۱ نفر منجر شده است. خبرنگار الجزیره هم گزارش کرد: حمله هوایی اسرائیل به ضاحیه جنوبی بیروت، ساختمانی در منطقه حاره حریک را هدف قرار داد.

در همین حال یک منبع نظامی عبری گفت: در حمله به ضاحیه از ۱۰ موشک GBU با دقت بالا استفاده شد. با آنکه کانال ۱۲ عبری پیشتر گزارش داده بود تاکنون هیچ تغییری در دستورالعمل‌های فرماندهی جبهه داخلی در شمال اسرائیل ایجاد نشده است، کانال ۱۴ عبری به نقل از یک مقام امنیتی گفت حمله به ضاحیه جنوبی مربوط به محل است، نه ماهیت خود هدف. در این رابطه رادیو ارتش اسرائیل به نقل از یک منبع نظامی ادعا کرد ارتش پیش از حملات به ضاحیه جنوبی بیروت، ساکنان

تلاش‌های ارتش متجاوز برای پیشروی به سمت شهرک‌ها و روستاهای جنوب لبنان را ناکام می‌گذارد. حزب‌الله روز گذشته اعلام کرد یک تجمع اسرائیلی متشکل از دو تانک مرگ‌وا و یک بولدوزر نظامی را که در تلاش برای نفوذ به عمق یک کیلومتری در اطراف شمالی زوطر الشرقیه تا محدوده تپه الصوان بودند، با رگبارهای موشکی و گلوله‌های توپخانه‌ای هدف قرار داده و آنها را وادار به عقب‌نشینی کرده است.

دونالد ترامپ

رئیس دولت آمریکا که **روزانه مواضع خود را بارها تغییر می‌دهد** **در تازه‌ترین اظهارنظر خود**

به ان بی بی نیوز گفت:
خواستار این نیستم که لبنان بخشی کوتاه‌مدت با ایران باشد

شمال را مطلع کرده بود. این منبع نظامی این را هم گفت که ارتش از ساکنان شمال خواسته است برای پاسخ از سوی حزب‌الله در ساعات آینده آماده شوند.

ترامپ می‌دانست؟

این اتفاقات در شرایطی است که رسانه‌های عبری گزارش دادند، حمله به ضاحیه با تأیید ترامپ انجام شده است. در این راستا کانال ۱۵ عبری به نقل از الحدث گزارش داد: اسرائیل از قبل واشنگتن را از قصد خود برای انجام حمله هوایی اخیر به ضاحیه جنوبی بیروت مطلع کرده بود.

در این پیوند دونالد ترامپ رئیس دولت آمریکا که روزانه مواضع خود را بارها تغییر می‌دهد در تازه‌ترین اظهارنظر خود به ان بی بی نیوز گفت: «خواستار حزب‌الله، مفاد بیانیه واشنگتن را رد کرده و آن را مغایر با حقوق لبنان دانسته‌است. منابع آگاه تأکید کرده‌اند که بری «در حال مدیریت مذاکرات جانیی با ایران، متحده است، زیر آمریکایی‌ها معتقدند

دولت لبنان توانایی اجرای تعهداتی را که در واشنگتن می‌پذیرد، ندارد و بنابراین باید با طرفی توافق شود که در میدان نفوذ و قدرت واقعی دارد و بری نقشی حلقه ارتباطی را ایفا می‌کند.» این منابع می‌گویند سفر اخیر علی حسن خلیل، نماینده پارلمان لبنان به قطر نیز در همین چارچوب قابل تفسیر است.

روز گذشته انتشار اخبار متعدد درباره تماس‌های فشرده میان واشنگتن و رئیس پارلمان لبنان از طریق یک کانال ویژه آغاز شد. این تماس‌ها بر یافتن راهی برای نجات وضعیت پس از اعلام مخالفت کامل حزب‌الله با بیانیه واشنگتن متمرکز بود. پس از آنکه نیبه بری ۲۴ ساعت را صرف رایزنی‌های داخلی و خارجی کرد و موضع خود را به طرف آمریکایی و میانجی‌ها منتقل کرد، بیانیه‌ای صادر و درباره بیانیه واشنگتن اظهارنظر کرد.

او گفت: «به جای این توافق ترکیبی و نامتجانس، اگر در آغاز متن با‌تتش بس بدون قید و شرط در زمین، دریا و هوا و بدون تخریب آنچه موجود است روبه‌رو می‌شدیم، می‌توانستیم نگاه مثبتی داشته باشیم. اما متن با شروطی مانند توقف کامل آتش از سوی حزب‌الله و نیز خروج همه نیروهای آن از جنوب رود لبنانی آلود و مخدوش شده است.»

بری افزود: «همچنین اگر در متن سخن از عقب‌نشینی به خارج از مرزهای اشغالی آمده بود، می‌توانستیم آن را مثبت ارزیابی کنیم؛ اما این موضوع نیز با طرح مناطقی آزمایشی بدون ورود هیچ طرف مؤثری

مخدوش شده است.»
الاحیار می‌نویسد موضع بری در واقع بازتاب‌دهنده رویکردی حتی قاطع‌تر از موضع حزب‌الله در رد فلسفه و اهداف بیانیه واشنگتن بود، اما در عین حال به شکلی مطرح شد که در صورت تمایل آمریکا به دستیابی به توافق، امکان ایجاد تغییرات اساسی در متن را باز بگذارد. بری همواره به دیدارکنندگان خود گفته است که پرونده لبنان از پرونده اصلی مرتبط با ایران جدا نخواهد بود.

این موضوع همچنین محور گفت‌وگوهای او با فرمانده ارتش لبنان، ژنرال رودولف هیکل، بوده است. هیکل اعلام کرده که در پاسخ به دعوت ژنرال عاصم منیر، فرمانده ارتش پاکستان، به اسلام‌آباد سفر خواهد کرد. منیر که در روند میانجیگری میان آمریکا و ایران نقش دارد، اکنون در جریان تمامی جزئیات پرونده لبنان قرار گرفته است.

ادامه، رئیس‌جمهوری روسیه از پاشینیان خواست هرچه سریع‌تر همه‌پرسی‌ای درباره انتخاب میان پیوستن به اتحادیه اروپا یا باقی ماندن در اتحادیه اقتصادی اوراسیا برگزار کند. با این حال، پاشینیان این چالش را دور زد. او در این باره گفت: «ما به کار در چارچوب اتحادیه اقتصادی اوراسیا ادامه خواهیم داد تا زمانی که انتخاب میان عضویت فعلی و اتحادیه اروپا اجتناب‌ناپذیر شود. امروز این انتخاب ماهیتی صرفاً نظری دارد.»

در آستانه انتخابات اخیر ارمنستان، پوتین تأکید کرد، این کشور در همان مسیری قرار گرفته که اوکراین طی کرده است. او در اشاره به تلاش ایروان برای نزدیکی به اتحادیه اروپا گفته است: «این مسیر از کجا آغاز شد؟ از تلاش اوکراین برای پیوستن به اتحادیه اروپا.» اقدامات ارمنستان در راستای نزدیکی اروپا در حالی انجام می‌شود که روسیه همچنان بزرگ‌ترین شریک تجاری این کشور است و در سال ۲۰۲۵ حدود ۳۶ درصد از تجارت خارجی ارمنستان را به خود اختصاص داده است. به گفته هایکازان‌یان‌از مرکز مطالعات اجتماعی-اقتصادی ارمنستان، تنها راهی که روسیه می‌تواند اکنون بر ارمنستان تأثیر بگذارد، ابزارهای اقتصادی است و این موضوع همچنان به عنوان یک اهرم مهم برای مسکو عمل می‌کند. روسیه از برای با قیمت ۱۷۷٫۵۰ دلار (۸۷ پوند) به ازای هر ۱۰۰۰ مترمکعب به ارمنستان عرضه می‌کند، در حالی که قیمت بازار اروپا از ۶۰۰ دلار فراتر می‌رود.

خواهیم کرد.» در سطح کلان‌تر، اوزرولا فون دلاین، رئیس کمیسیون اروپا، نیز بر گسترش حمایت‌های بروکسل از ارمنستان تأکید کرده و مقام‌های اروپایی اعلام کرده‌اند که در حال بررسی اقدامات بیشتری برای حمایت از صادرکنندگان ارمنی و تنوع بخشی به مسیرهای تجاری هستند. همچنین اتحادیه اروپا در حال افزایش حمایت از پروژه‌های اتصال منطقه‌ای و توسعه زیرساخت‌های مرزی است تا نقش خود را در روندگذار ژئوپلتیکی ارمنستان تقویت کند.

سلاح اقتصادی روسیه

با وجود تمایل ارمنستان برای عضویت در اتحادیه اروپا، این کشور همچنان عضو «اتحادیه اقتصادی اوراسیا» به رهبری روسیه باقی مانده است؛ بازاری مشترک که امکان جابه‌جایی آزاد کالا، سرمایه و نیروی کار را فراهم می‌کند. این سازمان علاوه بر روسیه، شامل بلاروس، قزاقستان و قرقیزستان نیز می‌شود.

به گزارش یورونیوز، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، به صراحت هزینه‌های انتخاب میان این دو مسیر را برای ایروان روشن کرد. او در اوایل سال جاری در گفت‌وگویی با نیکول پاشینیان در مسکو هشدار داد که ارمنستان نمی‌تواند به طور هم‌زمان عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا و اتحادیه اروپا باشد. پوتین همچنین یادآور شد که ایروان در حال حاضر گاز طبیعی روسیه را با قیمتی بسیار پایین‌تر از نرخ‌های بازار اروپا دریافت می‌کند. در

ولادیمیر پوتین

در اوایل سال جاری در گفت‌وگویی با نیکول پاشینیان در مسکو هشدار داد که ارمنستان نمی‌تواند به طور هم‌زمان عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا و اتحادیه اروپا باشد

می‌دهد یا بار دیگر به سوی روسیه، متحد سنتی اش بازمی‌گردد. این کشور در قفقاز جنوبی با حدود سه میلیون نفر جمعیت، در سال‌های اخیر به طور پیوسته به غرب نزدیک‌تر شده است، هرچند همچنان به روسیه به عنوان بزرگ‌ترین شریک تجاری‌اش، وابستگی قابل توجهی دارد.

به گزارش بی‌بی‌سی، این نزدیکی به غرب تا حد زیادی نتیجه سیاست‌های شخص نیکول پاشینیان است. او از زمان به قدرت رسیدن در سال ۲۰۱۸، سیاست دوری تدریجی از مسکو را در پیش گرفته است. این روند، به‌ویژه پس از تصرف نظامی قره‌باغ کوهستانی توسط آذربایجان در سال ۲۰۲۳، شتاب گرفت؛ رخدادی که روابط ایروان و مسکو را به طور قابل توجهی تیره کرد. در پی این اتفاق، پاشینیان روسیه را به عدم ارائه تضمین‌های امنیتی کافی در جریان این بحران متهم کرد. این در حالی است که ارمنستان هم‌زمان در حال گسترش روابط و تعاملات دیپلماتیک خود با اتحادیه اروپا بود.

در همین راستا پارلمان ارمنستان در رأی‌گیری ملی پس از از دست دادن قره‌باغ کوهستانی در سال ۲۰۲۳ است؛ شکستی سنگین که به بیش از سه دهه کنترل ارمنستان بر این منطقه مورد مناقشه پایان داد. پس از این رویداد، حمایت داخلی از پاشینیان از

روسیه؛ شریک استراتژیک
متنقدان می‌گویند چرخش ایروان به سمت غرب نه‌تنها تضمین‌های امنیتی مؤثری به همراه نداشته، بلکه روابط با روسیه، به عنوان متحد سنتی و بزرگ‌ترین شریک اقتصادی کشور را نیز تضعیف کرده است. در همین زمینه، آرا آبراهامیان، رئیس کنگره جهانی ارمنه، گفته است که نخست‌وزیر ارمنستان، نیکول پاشینیان، با نزدیک کردن کشورش به اتحادیه اروپا آن را به «دام» می‌اندازد. او معتقد است، بروکسل با وعده‌های مبهم در حال جذب ایروان است و هدف اصلی‌اش صرفاً قطع روابط ارمنستان با روسیه است.

به گزارش راشاتودی، آبراهامیان همچنین تأکید کرده است، جایگزینی که اتحادیه اروپا برای اتحادیه اقتصادی اوراسیا ارائه می‌دهد، مبهم و نامشخص است. او با اشاره به رهبران اروپایی گفت: «آنها حتی درباره چشم‌اندازها هم صحبت نمی‌کنند، حتی با کلمات خالی. هیچ‌کس نمی‌گوید: ما شرایط یک زندگی خوب را فراهم خواهیم کرد.» آبراهامیان در پایان تأکید کرد: «ارمنستان یک شریک دارد و آن روسیه است؛ این یک شریک استراتژیک است.»

جهان

A History of the Modern Middle East
تاریخ خاورمیانه مدرن (۲۴)
ولیم کولند
ترجمه: عسکر هیرمانپور

باورهای عربی در دوران ترکان جوان

برای بسیاری از نخبگان عرب، دوران ترکان جوان زمانی بود برای برنامه‌ریزی آینده در چارچوب سیاسی امپراطوری عثمانی. با وجود کمپین کمیته اتحاد و ترقی علیه برخی از نخبگان عرب که اعتبارشان ناشی از خدمت در دوران عبدالحمید بود، بسیاری از خانواده‌های برجسته عرب همچنان قدرت خود را حفظ کردند و برخی دیگر در نظام جدید اتحاد و ترقی جایگاه تازه‌ای یافتند. بنابراین، در دوران جوانان ترک، عرب‌ها همچنان در آکادمی‌های پیشرفته استانبول تحصیل می‌کردند و در مناصب عالی دولتی و نظامی مشغول به خدمت بودند.

سعید الخصری و شکیب ارسلان، نمایندگان تنوع گسترده باورهای عربی بودند که چارچوب عثمانیت قادر به پذیرش آنها نبود. الخصری (۱۹۶۸-۱۸۸۰) تجسم یک حرفه‌ای اروپایی شده بود. او پس از فارغ‌التحصیلی از کالج خدمات دولتی در سال ۱۹۰۰ به بالکان اعزام شد و ابتدا به‌عنوان معلم و سپس مدیر ناحیه مشغول به کار شد. الخصری، اصلاح‌طلب و طرفدار نظام مشروطه، پیش از ۱۹۰۸ فعالیت‌های کمیته اتحاد و ترقی مشارکت داشت و از جمله جوانان حرفه‌ای بود که پس از پیروزی کمیته اتحاد و ترقی به شهرت رسید. پس از برکناری عبدالحمید، او در استانبول به‌عنوان معلم، مدیر دانشکده تربیت معلم و سردبیر نشریات مرتبط با اصلاحات آموزشی شناخته شد و به‌عنوان بنیانگذار آموزش مدرن ترکی به شهرت رسید. الخصری، عرب سوری، اما در عین حال یک نخبه جهانی نگر عثمانی نامز بود و کارنامه موفق او بر پایه خدمت به دولت عثمانی استوار بود. او با علاقه‌ای جدی به حفظ این دولت، اهداف خود را از طریق اصلاحات آموزشی و ترویج ایده وطن‌پرستی عثمانی دنبال می‌کرد.

در سوی دیگر، طیف عثمانا نیت عربی، امیر شکیب ارسلان (۱۹۴۶-۱۸۶۹) قرار داشت. او شاهزاده‌ای دروز از یک خانواده قدرتمند لبنانی بود و تحت تأثیر افکار افرادی چون اسدآبادی و عبده، به حامی سرسخت سیاست عبدالحمید تبدیل شد. ارسلان به‌عنوان روزنامه‌نگار، شاعر و شخصیت سیاسی محلی، بر این باور بود که بقای امپراطوری عثمانی تنها راه جلوگیری از تقسیم امت اسلامی و اشغال آن توسط قدرت‌های استعماری اروپایی است. اگرچه از سرنوئی عبدالحمید ناخشنود بود، اما کمیته اتحاد و ترقی را به دلیل تعهد آن به حفظ هسته اسلامی امپراطوری پذیرفت. از سوی دیگر، کمیته اتحاد و ترقی نیز ارزش حمایت یک خانواده معتبر مانند ارسلان‌ها را دریافت و آنان را شایسته پادش دانست. شکیب ارسلان با حمایت کمیته اتحاد و ترقی در سال ۱۹۱۴ به پارلمان عثمانی راه یافت و دو برادرش نیز به او پیوستند. ارسلان‌ها دریافتند عثمانیت دارای مزیای سیاسی واقعی است و توانستند به‌عنوان نمایندگان یک خانواده برجسته عربی، جایگاه خود را در چارچوب رژیم کمیته اتحاد و ترقی حفظ کنند.